

niti proti vyklizení. Spoluvlastníci jest považovati aspoň za účastníci a jest tu obdobně použiti ustanovení § 6 zák. čís. 100/1931. Spoluvlastnice však má dokonce postavení strany, neboť usnesení o výpovědi lze provést i proti vypovídajícímu, ježto se týká předmětu nájmu a vztahuje se proto účinnost pravoplatného usnesení o výpovědi i na spoluvlastníci jako společníci v rozepři (§ 14 c. ř. s.).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs není oprávněn. V otázce, zda může spolumajitelka domu, které patří jen polovice domu, samostatně, proti vůli druhé spoluvlastnice domu, provést vyklizovací exekuci dlužníka z najatých místností, vymohly-li před tím obě spoluvlastnice společně výpověď dlužníka, která se stala pravoplatnou, jest poukázati na správné stavu věci i zákonu odpovídající důvody napadeného usnesení, ke kterým jest, vzhledem k vývodům dovolacího rekursu dodati: Podle §§ 833 a 828 obč. zák. přináleží správa společné věci oběma podílníkům dohromady a představují, pokud jsou ve shodě, jen jednu osobu. Nejsou-li však spolu dohodnuti o způsobu společné správy, nemůže žádný ze společníků provést změnu na společné věci, která by se dotýkala podílu druhého společníka. Poněvadž každé spoluvlastníci náleží jen polovička společného domu, nemůže ji, pokud jde o společnou správu, druhá spoluvlastnice přehlasovati. Vymohly-li obě společně soudní svolení k výpovědi exekuta z najatého hostince, mají společně exekuční titul k vyklizení nájemníka z místností; tento exekuční titul přináleží jim však, poněvadž jde o právo nedílné, ke společné ruce, mohou je vykonati jen společně a nemůže je prosaditi exekucí jedna spoluvlastnice bez souhlasu, tím méně proti vůli spoluvlastnice druhé. Zda lze použití v případě, že se nemohou dohodnouti, ustanovení § 835 obč. zák., není třeba řešiti, poněvadž se žádná ze spoluvlastnic toho nedomáhá. Oprávnění Mariany Sch-ové k rekursu odůvodnil správně již rekursní soud a odkazuje se v tom směru k jeho důvodům. I když jest připustiti, že pravoplatnou výpovědí byl skončen poměr nájemní a že opomenutím vyklizení nastane mlčky obnovení nájemního poměru podle §§ 1114 obč. zák. a 569 c. ř. s., nemění to nic na okolnosti, že exekuci vyklizovací mohou obě spoluvlastnice vésti buď společně, anebo ji nemůže vésti žádná. Zda tím budou druhé exekuci navrhnouší spoluvlastníci způsobeny útraty neb i škoda, jest nerozhodné, neboť zákon v té příčině nestanoví výjimku. Řízení vypovídací a řízení exekuční, směřující k vyklizení najatých místností, jsou na sobě tak dalece nezávislá, že ten, kdo si vymohl výpověď, nedal tím ještě souhlas k vyklizovací exekuci, nemusí s ní souhlasiti a může jejímu povolení odporovati rekursem.

Čís. 13053.

Směnky (zákon ze dne 13. prosince 1927, čís. 1 sb. z. a n. ř. a rok 1928).

Je-li výstavce (majitel směnky) ústřednou a osoba, udaná jako domiciliát, pobočkou téže firmy v jiném místě, není k zachování směnečných práv proti příjemci třeba protestu.

(Rozh. ze dne 25. listopadu 1933, Rv I 2107/33).

Směnka, o niž tu jde, byla vystavena Akciovou společností Š. v Plzni, splatna byla u pobočného závodu Akciové společnosti Š. v Praze. Proti směnečnému platebnímu příkazu namítl žalovaný příjemce mimo jiné, že směnečný nárok proti němu zanikl, ježto směnka nebyla protestována, ač šlo o směnku domicilovanou. Procesní soud první stolice ponechal směnečný platební příkaz v platnosti. V otázce, o niž tu jde, uvedl v důvodech: Podle § 40 sm. zák. není, vyjímajíc případ § 39 odst. (2) sm. zák., k zachování směnečného práva proti příjemci třeba ani presentace ani protestace směnky. V souzeném případě jde o směnečný nárok proti příjemci. Pobočný závod nelze zásadně pokládati za samostatný právní podmět, bez ohledu k tomu, zda jest v obchodním rejstříku zapsán čili nic. Jest proto podle obsahu směnky pokládati výstavce, remitenta a domiciliáta za tutéž osobu a není tudíž jako domiciliát udána osoba jiná než majitel směnky. Ne-nastal tudíž případ § 39 (2) sm. zák. a nebylo ve smyslu § 40 sm. zák. k zachování směnečného nároku proti namítajícímu žalovanému třeba protestace směnky. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. Důvody: Bezpodstatné jest odvolání, pokud se jím vytýká nesprávné právní posouzení věci s hlediska § 40 sm. zák. I odvolací soud sdílí názor prvního soudu, že firma Akciová společnost Š. v Plzni uvedená na směnce jako její výstavce jest totožnou s pražským pobočným závodem této firmy, který jest uveden na směnce jako domiciliát. Nelze proto na tuto směnku vztahovati ustanovení § 39 odst. (2) sm. zák., které vyžaduje protestace pro neplacení u domiciliáta jen tehdy, je-li jako domiciliát udána osoba jiná než majitel směnky.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Neopodstatněna je výtka nesprávného právního posouzení věci z toho důvodu, že nevykonáním včasné protestace proti žalovanému zanikl směnečný nárok proti němu. Je souhlasiti v tomto směru s právním názorem nižších soudů, že na tento případ nedopadají předpisy § 39 (2) sm. zák. o následcích z opomenuté protestace směnky, poněvadž o totožnosti domiciliáta a majitelky směnky podle obsahu směnky nelze vážně pochybovati, a stačí jen odkázati dovolatele na správné odůvodnění napadeného rozsudku.

Čís. 13054.

Při nabytí věci zástupcem jest třeba, by zmocněnec, jenž kupuje věc pro zmocnitele, dal prokazatelným způsobem najevo, že ji nekupuje pro sebe, nýbrž pro zmocnitele.

(Rozh. ze dne 25. listopadu 1933, Rv I 2167/33.)